

5 stotis: Šventojo Tomo abejonė

Skaitinys iš Jn 20, 24–29.

Apmąstymas:

Jėzus atėjo, durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje: Jėzus įžengia į bet kokią Bažnyčią ar namus, nors durys ir yra uždarytos. Jis ateina į kiekvieną Eucharistiją. Jis būna tarp mūsų. Gal tu abejoji – kaip Tomas? Jei ieškai Jo, ateik ir išvysk Eucharistiją, tikėdamas, o ne norėdamas paliesti savo ranka Jėzaus šoną kaip Tomas. Būk tikintis ir praktikuojantis tikėjimą. Nesigėdyk praktikuoti! Tai gyvenimo malda, kad galėtum mylėti. Jau seniai žmonės nebeina į bažnyčią vien dėl noro pasižmonėti. Tai jau praeitis, šiandien svarbu tik meilė. Tad kaip ir Tomas tu gali pačiu gražiausiu būdu išpažinti visų pakrikštytųjų tikėjimą: „Mano Viešpats ir mano Dievas!“

Šventoji Dvasia ir tikėjimas:

Dabar, kai Kristus nebėra matomas, kaip jį savo akimis matė Tomas, Šventoji Dvasia Jėzų priartina per liudytojų tikėjimą. Mylėk praeities ir šiandienos apaštalus dėl jų atsiliepimo į Šventąją Dvasią. Jie yra tikėjimo milžinai. Ir vis dėl to jie virpėjo iš baimės, bet Kristaus prisikėlimas „sutvirtino“ juos tikėjimo pavojuose Šventosios Dvasios galia. Nenuostabu matyti juos iki kankinystės mylinčius Kristų.

Iš knygos „O mano džiaugsmė! Kristus prisikėlė!“, Brolis Morkus. Tiberiados bendruomenė 2002 m.

Mąstymą siūlome pabaigti Šv. Augustino malda:

Alsuok mane, Šventoji Dvasia, kad aš mąstyčiau, kas šventa.

Uždek mane, Šventoji Dvasia, kad aš daryčiau, kas šventa.

Patrauk mane, Šventoji Dvasia, kad aš mylėčiau, kas šventa.

Paremk mane, Šventoji Dvasia, kad aš vis skleisčiau, kas šventa.

Globok mane, Šventoji Dvasia, kad neprarasčiau, kas šventa.

Amen